

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Urbánné dr. Csató Julianna pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek, a személyesen eljáró I. rendű és az általa képviselt II. rendű alperesek ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. március 13. napján meghozott, 4.P.633.984/2004/37. számú ítélete ellen, a felperes részéről 38. és 39. sorsszámok alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 napon belül 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes képviseletét ellátó Urbánné dr. Csató Julianna pártfogó ügyvéd (címe) pártfogó ügyvédi díját 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg és felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy ezt az összeget, saját költségvetése terhére, a pártfogó ügyvéd részére utalványozza.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes a II. rendű alperes tagja és irodavezetője. Az 'A' út 73. és 71. szám alatti társasházak központi fűtésrendszere az 'A' út 71. szám alatti társasházban elhelyezett széntüzelésű kazánról működött. Budapest Fővárosi IX. Kerületi Tanács Szakigazgatási Szerve szénfűtésről gázfűtésre való átállásra kötelezte 1989. évben az említett társasházközösségeket, amelyek ennek eleget tettek. Az 'A' út 73. szám alatti Társasház Közgyűlése végül úgy határozott, hogy a ház 'A' út felőli szárnyán lévő lakásokat központi gázkazánról fűtik, a Társasház 'B' utcai szárnyán lévők fűtését pedig egyedi gázfűtéssel oldják meg. Az e részen lakó

felperes azonban nem a központi gázfűtéshez csatlakozott, hanem egy olajkályhát szerzett be és azzal kívánta a lakása fűtését megoldani. A felperes az 'A' út 71. szám alatti társasház közös képviselője, dr. R. Zs. ellen az önkormányzatnál birtokvédelmi eljárást kezdeményezett; a korábban meglévő, de megszüntetett központi fűtési rendszer helyreállítását kérte. A kérelmet a jegyző 1996. december 20-án meghozott határozatával elutasította, mert a felperes által sérelmezett birtoksértés elkövetése óta több, mint egy év eltelt. A felperes ezt követően dr. R. Zs. közös képviselő ellen a birtokvédelmi kérelmével egyező tartalmú keresetet indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 6.P.50.622/1997. szám alatt. A felperes a perben kezdetben személyesen járt el, majd 1998. december 21-től 1999. október 18-ig dr. B. Cs. ügyvéd képviselte. A felperes 1999. december 13-án adott meghatalmazást a II. rendű alperesnek. A keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, az ítéletet a Fővárosi Bíróság 53.Pf.26.182/2000/3. számú ítéletével helybenhagyta. Az elutasító döntés indoka az alperes téves megválasztása volt.

A felperes ellen társasházi közös költség tartozás megfizetésének elmulasztása miatt az 'A' úti 71. számú társasházközösség indított keresetet. A felperes tagadta a tartozás fennállását és viszontkeresettel élt, melyben a tetőbeázás miatti kárai megtérítésére kérte kötelezni a társasházközösséget. A perben a felperes képviselőjét a II. rendű alperes látta el. A felperest a bíróság jogerősen marasztalta a közös költség követelésben, a viszontkereset tekintetében pedig a per tárgyalását elkülönítette.

A II. rendű alperes a felperes megbízásából fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő C. G.-val szemben. A fizetési meghagyás ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett és ezzel a fizetési meghagyásos eljárás befejeződött.

A felperes keresetében 36.486.280 forint és annak 1999. február 1-től járó 25%-os kamatai megfizetésére kérte a II. rendű alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperes és a II. rendű alperes között a Ptk. 474-483. §-ában szabályozott megbízási szerződés jött létre. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 10. §-a kimondja, hogy az ügyvéd a megbízás nem megfelelő teljesítésével okozott károkért a Ptk. szabályai szerint tartozik kártérítési felelősséggel. A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte azoknak a tényeknek a bizonyítása, amelyek a kártérítési felelősség megállapításához szükségesek. A felperes ezeket a tényeket nem bizonyította. Nincs igazolva, hogy a társasház ellen, a megszüntetett központi fűtési rendszer helyreállítása iránt indított perben a közös képviselő perből való elbocsátására és helyette a társasházközösség perbevonására a felperes utasítást adott volna, s hogy a II. rendű alperes ezt az utasítást figyelmen kívül hagyta volna. A fizetési meghagyásos ügyet a II. rendű alperes kifogástalanul elintézte. A közös költség megfizetése iránti perben a felperes pervesztes lett, mert tartozása állt fenn. Az ügyvédi tényvázlat szerint a felperes azzal bízta meg a II. rendű alperest, hogy a fűtés elvesztésével és nem a beázással kapcsolatos kárai megtérítése iránt indítson

viszontkeresetet. Az elkülönítetten tárgyalt viszontkereset tárgyában folyó per sorsáról a felperes nem tudott tájékoztatást adni. Mivel a felperes a II. rendű alperes jogellenes, megbízotti kötelezettségeket sértő mulasztását nem bizonyította, a keresete nem volt teljesíthető.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Előadta, hogy a fizetési meghagyásos ügyben a II. rendű alperes semmit sem tett, az ügyet ő maga intézte. A II. rendű alperes kártérítési felelősségét megalapozó mulasztás az is, hogy a II. rendű alperes a megfelelő alperes perbevonása, illetve a tévesen perelt alperes perből való elbocsátása iránt nem intézkedett. Ebben a perben ez az alperesi mulasztás eredményezte a pervesztességét. A közös költség megfizetése iránti perben a II. rendű alperes nem a kártérítési igényére hivatkozva kérte a kereset elutasítását, hanem azzal védekezett, hogy azért nem fizetett, mert a társasházközösség a követeléséről számlát nem állított ki. A viszontkereset tekintetében elkülönített per állásáról a II. rendű alperesnek kellene tudni tájékoztatást adni. Előadta, hogy a közös költségben marasztaló ítélet ellen perújítási eljárás van folyamatban.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és mindenben helytálló az érdemi döntése is, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben és azokra ezúttal csak hivatkozik.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű alperes fellebbezési perköltségét is megfizetni, a felperes pártfogó ügyvédjének díját az ítéltábla a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontjának és (2) bekezdésének alapján állapította meg.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. február 20.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró